

का मानवरुंधेय एव वेदता अभिसंपद्यते ब्रह्मती च विराजते च छं
 र्दयेत स्याद्गुः संपत्तामथो अनुष्टुभं मनुष्टुबापतनानि ह्याज्या नि
 ॥ गायत्रं प्रउगंकुर्यादित्याहुः स्तजो वै ब्रह्मवर्चसं गायत्री ते ज
 स्वी ब्रह्मवर्चसी भवतीत्यौस्मिहं प्रउगंकुर्यादित्याहुः रायुर्वा उहि
 गायुष्मान् भवतीत्यानुष्टुभं प्रउगंकुर्यादित्याहुः शत्रं वा अनुष्टु
 प्रक्षत्रस्याप्यादिति बार्हतं प्रउगंकुर्यादित्याहुः श्रीर्वै ब्रह्मती श्री
 मान् भवतीति पांडुः प्रउगंकुर्यादित्याहुः रन्ने वै पंडुरन् भवती
 ति त्रैष्टुभं प्रउगंकुर्यादित्याहुः वीर्यं वै त्रिष्टुप्वीर्यं वा न् भवतीति ज
 गतं प्रउगंकुर्यादित्याहुः जागता वै पशवः पशुमान् भवतीति तदुग

म धृह स्मवा जर पि ज्यो म धृह दा श्वं दति

आर

३

तत्प्रतिपद्यते न दुमाधुष्टरसोम

यत्रमेवकुर्याद्दुस्रवैगायत्रीजह्येतदहंज्रह्येवैतन्मधुछंदसोम
धुछंदस्त्वमथोअन्नैवैमधुसर्ववैमधुसर्ववैकामामधुतद्यन्मा
धुछंदसंशंसति सर्वेषां कामानामवरुध्यै सर्वानकामानवरुंधे
यएवंवेदंतेहैकाहिकंरूपसमृद्धैवहुवाएतस्मिन्नहनि किंचकिंच
वारणंक्रियते शंशत्याएवेतिवैप्रतिष्ठेकाहः शंश्यामेवतत्प्रतिष्ठा
यामेततःप्रतिष्ठेतिप्रतिष्ठितियएवंवेदंयेषांचैवंविद्वानेतद्दो
ताशंसति॥३॥वायवायाहिदर्शतेमेसोमाअरंरुताइत्येतद्वाअ
हरंयजमानायचंदेवेभ्यश्चारंहास्याएतदहर्भवतियएवंवेदंयेषां
चैवंविद्वानेतद्दोताशंसतीद्रवायूइमेमुताआयातमुपनिष्कृतमि

शां

३

३०५० भा ०६० २०० ०७

तिंयद्वैनिष्कृतंन संस्कृतमाहास्येद्रवायूसंस्कृतंगच्छतोयएवंवेद
येषांचैवंविद्वानेतद्दोताशंसतिमित्रेदुवैपूतदक्षंधियंष्टताची
साधंतेतिवाग्वैधीर्घताचीवाचमेवास्मिन्नद्धातियएवंवेदंयेषां
चैवंविद्वानेतद्दोताशंसत्यश्विनायज्वरीरिषद्व्यंनेवाडपोना
द्यस्यावरुध्याआयातरुद्रवर्तनीइत्याहास्याश्विनौयज्ञंगच्छतो
यएवंवेदंयेषांचैवंविद्वानेतद्दोताशंसतीद्रवायाहिचित्रमानवि
द्रवायाहिधियेषितंद्रायाहितृतुनानइत्यायाह्यायाहीतिशंस
त्याहास्येद्रोयज्ञंगच्छतियएवंवेदंयेषांचैवंविद्वानेतद्दोताशंस
त्योमासश्चर्वणीधृतोविश्वेदेवासआगतेत्याहास्यविश्वेदेवा

३१० ०७

हवंगछेति य एव वेदयेषां चैवं विद्वानेतद्वा ता शंसति राश्वं सो स
शुषः सुतमिति य राहं ददुषो ददुषः सुतमित्येव तदाहं ददति राश्वं
ते कामे देवा यत्काम एतच्छंसति य एव वेदयेषां चैवं विद्वानेतद्वा ता
शंसति पावकानः सरस्वती यज्ञं वृधिया वसुरिति वा मे धिया व
सुर्वाचमेवास्मिन्सूद्धातिय एव वेदयेषां चैवं विद्वानेतद्वा ता शंस
ति यज्ञं वृधितिय राहं यज्ञं वहस्वित्येव तदाहं ताः परा ग्वचनेनैकविं
शतिर्भवेत्येकविंशो यं पुरुषो दशहस्त्या अंगुल यो दशपाद्या आत्मे
कविंशस्तमिममात्मानमेकविंशं संस्तु रूते नास्त्रिः प्रथमया त्रिरुत
मया पंचविंशतिर्भवेति पंचविंश आत्मा पंचविंशः प्रजापतिर्दश

हस्त्या अंगुल यो दशपाद्या हा ऊरू द्वौ बाहू आत्मेव पंचविंशस्त
मिममात्मानं पंचविंशं संस्तु रूते यो पंचविंश वा एतदहं पंचविंश ए
तस्या द्रुक्तेर्मस्तत्समेन समं प्रतिपद्यते तस्माद्दे एव पंचविंशति
र्भवेति भवेति ॥४॥ इत्यारण्यके प्रथमोऽध्यायः ॥ ॥ आत्मा
रथं यथोतयद्देवं सो सुतमंधदति मरुत्वतीयस्य प्रतिपदनुच
रा वैकाहिकैरुपसम्यद्वा बहु वा एतस्मिन्नहनि किंच किंच वारणे
क्रियते शांत्या एव शांतिर्वै प्रतिष्ठैकाहः शांत्या मेव तत्प्रतिष्ठाया मे
ततः प्रति तिष्ठति प्रति तिष्ठति य एव वेदयेषां चैवं विद्वानेतद्वा ता श
सती इनेदीय एदिहि प्रसूति राशची भिर्येत उच्छिनदत्युच्छं वा एत

मुनि ब्रह्मणस्पते सुधीयं मिति नीयं वद पय नृत्त नेतस्या
निरुद्धं २

आर
५
कथं कथं
दह रुद्धवद्रूपसमृद्धमेतस्याद्गोरूपं प्रैतु ब्रह्मणस्पतिरक्षा वीरमि
निवीरवद्रूपसमृद्धमेतस्याद्गोरूपं प्रनृन ब्रह्मणस्पतिर्मंत्रवदर्थु
मित्यु वा एतदह रुद्धवद्रूपसमृद्धमेतस्याद्गोरूपं मग्नि
नेता सवत्रहेति वा च घृमिंद्रूपं मैद्रमेतदहरेतस्याद्गोरूपं त्वं
सोम क्रतुभिः सुक्रतुर्भस्त्वेषा वृषलेभिर्महित्वेति वृषण्वहा इंद्र
स्य रूपं मैद्रमेतदहरेतस्याद्गोरूपं पिबं त्यपोत्यन्नमिहे विनयंति
वाजिनमिति वाजिमहा इंद्रस्य रूपं मैद्रमेतदहरेतस्याद्गोरूपं
मथोऽत्संदुहेति स्तनयंतमक्षितमिति स्तनयद्वा इंद्रस्य रूपं मै
द्रमेतदहरेतस्याद्गोरूपं प्रवद्वाय वहन इति यद्वहहन्मह

५
नमहद्रूपसमृद्धमेतस्याद्गोरूपं वहदिंद्राय गायतेति यद्वहहन्
नमहद्रूपसमृद्धमेतस्याद्गोरूपं नकिः सुदा सोरथं पर्या
सनरीरमदिति पर्यस्तवद्रोति मद्रूपसमृद्धमेतस्याद्गोरूपं सर्वा
त्रगाथां छंसति सर्वेषामद्रामास्थै सर्वेषामुक्तानां सर्वेषां पृष्ठा
नां सर्वेषां शस्त्राणां सर्वेषां प्रउगाणां सर्वेषां सवनानां ॥ ५ ॥ अस
त्कुमेजरितः साभिवेगः सत्यधृतमिति शंसति सत्यं वा एतदहः स
त्यवद्रूपसमृद्धमेतस्याद्गोरूपं तदुवा मुक्त्रह्यवैवसुको ब्रह्मैत
दहर्ब्रह्मणैव तद्ब्रह्म प्रतिपद्यते तदा हरथ कस्माद्वा श्चुक्रैरेतन्म
रुत्वतीयं प्रतिपद्यत इति नहवा एतदन्यो वसुक्रान्मरुत्वतीयसु

आर.
६

दयलुन्नविद्याचेति तस्मादासु केणैव तन्मरुत्तनीयं प्रतिपद्यते तद
निरुक्तं प्राजापत्यं शंसत्यनिरुक्तो वै प्रजापतिः प्रजापतेराश्रितः स रु
दिंद्रनिगृहते नैंद्राद्रूपा न प्रच्यवते पिबासो मम भिय सुग्रतर्दुतिशं
सत्सर्वं गव्यं महिगृणानंद्रैर्तिमहद्रूपसमृद्धमेतस्याद्रोरूपं तदु
भारद्वाजं भारद्वाजो हवा ऋषीणामनूचानतमो दीर्घजीवितमस्तप
स्वितमश्वासस एतेन सूक्तेन पाशानमपाहने तद्यद्भारद्वाजं शंसति
पाशनोपहताश्च नूचानो दीर्घजीवितपस्य सानीति तस्माद्भारद्वा
जं शंसति कयाशुभास वयसः सनीत्वा दुतिशं संत्याशंसते प्रति
हयं लुक्ते लुक्ते वा एतदहं रुक्ते वद्रूपसमृद्धमेतस्याद्रोरूपं त

दुकयाशुभीयमेतद्वै संज्ञानं संतनिसूक्तं यत्कयाशुभीयमेतेन ह
वांद्रो गस्थो मरुतस्त्रिसमज्ञानं तद्यत्कयाशुभीयं शंसति संज्ञा
त्या एव तदा युष्यंतद्योस्य प्रियस्यात्कुर्यादेवा स्य कयाशुभीयं मरु
तांद्रद्रुषभोरणा येति शंसतींद्रुषभद्रुषभ एव द्वांद्रुषस्य रूपं मेद्र
मेतदहरेतस्याद्रोरूपं तदुवैश्वामित्रं विश्वस्य हवैमित्रं विश्वामित्रा
सं विश्वहास्मि मित्रं भवति य एवं वेद येषां चैव विद्वाने तज्ज्ञेतां सति ज
निष्ठा उग्रः सहसेतु रायेति निविद्वान्मैकाहिकं रूपसमृद्धं बहुवा ए
तस्मिन्नहनि किंच किंच वारणं क्रियते शं त्या एव शंतिर्वै प्रतिष्ठे काह
शं त्या मेव तत्प्रतिष्ठाया मंततः प्रति तिष्ठेति प्रति तिष्ठेति य एवं वेद ये

वांचेवैविधाने तद्दोताशंसतिताः पराग्वचनेन सप्तनवतिर्नवेति साया
नवतिस्ति स्वस्तास्त्रिंशिन्यो विराजो यथाः सप्तानियेति यैवैषा प्रशंसा
सास्यस्य तस्या एव तास्त्रिः प्रथमया त्रिरुत्तमयैकशतं भवंति पंचांगु
ल्ययश्चतुष्पदिकक्षसी दोश्चाक्षश्चासफलकं च सापंचविंशतिः
पंचविंशानीतराणि ह्यंगानि न छतमात्रैकशततमोय छतं तदायु
रिंद्रियं वीर्यं तेजो यजमान एकशतम आयुषींद्रिये वीर्यं तेजसि प्र
तिष्ठितं स्तास्त्रिंशु भूमि संपद्यंते त्रैलोक्ये हि मध्यं दिनः ॥६॥ तदाहुः
किंप्रैखस्य प्रैखत्वमित्ययं वै प्रैखो यो यं पवत एष ह्ये पुलोके पुं प्रैखत
इति तत्प्रैखस्य प्रैखत्वमेकं फलकं स्यादित्याहुः रेकधा ह्ये वायं वायुः प ७

वतेत्यस्य रूपेणेति तत आदृत्यं त्रीणि फलकानि स्थुरित्याहुः स्वयो वा
दुमे विवृतो लोका एषां रूपेणेति तत्र आदृत्यं देवस्यातां दौ वा दुमौ
लोकां वद्वा तमा विवृत्यं ते य उ एने अंतरेणाकाशः सौ त रिक्षलो
कस्तस्माद्देवस्यातां मौ दुं वरे स्यातां मूर्गा अन्नाद्य मुदुं वर ऊर्जो
न्नाद्य स्यावरुध्यै मध्यत उ द्रुते स्यातां मध्यतो वै प्रजा अन्नं धि
नोति मध्यत एव तदन्नाद्यस्य यजमानं दध्या लुभयोरज्जवो न वं
ति रक्षिणाश्च सव्याश्च दक्षिणा वा एकेषां पशूनां रज्जवः सव्या ए
केषां तद्यदुभयोरज्जवो भवै लुभयेषां पशूनामाद्यै राभ्यः सुदं भो
वा औषधीनां मपहतपाप्मा तस्माद्वाभ्यः सु ॥७॥ अरतिमात्र उ

परिभ्रमेऽप्रेखस्यादित्याहुरेतावता वै स्वर्गलोकाः समिता इति त
 तन्नादृत्यं प्रादेशा मात्रे स्यादित्याहुरेतावता वै प्राणाः समिता इति
 तन्नादृत्यं मुष्टिमात्रे स्यादेतावता वै सर्वमन्नाद्यं क्रियते एतावता
 सर्वमन्नाद्यमभिषर्जते स्मान्मुष्टिमात्रेण स्यात्पुरस्तात्स्वत्वं
 चंप्रेखमधिरोहेदित्याहुरेतस्य रूपेण य एष त पतिपुरस्तात्पदमा
 न्नोकात्स्वत्वं उधिरोहतीति तन्नादृत्यं तिर्यंचमधिरोहेदित्याह
 स्तिर्यंचवा अश्वमधिरोहंति ते नो सर्वाङ्गमानवा प्रवामेति तन्ना
 दृत्यमन्वेचमधिरोहेदित्याहुरन्वीवैनावमधिरोहंति नोर्वैषा स्वर्ग
 पाणीयत्वेखदिति तस्मादन्वेचमेवाधिरोहेच्छुबुकेनोपस्पृशेच्छुकोहे

वेष्टमधिरोहति स उवयसामन्नादतम इति तस्माच्छुबुकेनोपस्पृशे
 द्वाहुभ्यामधिरोहेदेवं श्येनो वयोस्य भिनिविशते एवं वृक्षे स उवय
 सा वीर्यं वत्तम इति तस्माद्वाहुभ्यामधिरोहेदस्यैपादं नो छिद्यं नि
 दस्यै प्रतिष्ठाया उच्छिद्या इति प्रंखं होताधिरोहंत्यो दुर्वरी मासदी मु
 द्जाता वृषा वै प्रंखो येषां सदी तन्मिथुनं मिथुनमेव तदुच्छुमुखे करो
 ति प्रजात्यै प्रजायते प्रजया पशुभिर्य एवं वेदाया न्नं वै प्रंखः श्रीरा
 सद्यन्ने चैव तच्छिद्यं च अधिरोहती वसीर्होत्रकाः समधिरोहंति
 स ब्रह्मकाः समुस्पृश्य वीं ओषधिवनस्पतयः फले गृह्णंति तद्यदेत
 स्मिन्नहनि सर्वशः समधिरोहंतीषमेव तदूर्जमन्नाद्यमधिरोहंत्य

आर.
५

जो आद्य स्या वरुध्यै वषट्कृत्या वरोहेदित्याहुं स्ततन्नादृत्य मरुता
वैसापचिर्तिर्यामपश्यते करोति निगृह्य भूतक्षमवरोहेदित्याहुं स्त
तन्नादृत्य मरुता वैसापचिर्तिर्यामध्युषाय करोति प्रतिख्याय भ
क्षमवरोहेदेषावा अपचिर्तिर्यामपश्यते करोति तस्मात्प्रतिख्यायै
वभक्षमवरोहेत्याहुः वरोहेत्याग्रे देवरेत संप्रजायते तस्मात्प्राहुः व
रोहेदवरोहेत ॥ ८ ॥ इत्यारण्यके द्वितीयोऽध्यायः ॥ ॥ हिंकारेणै
तदहः प्रतिपद्येतेत्याहुर्ब्रह्म वै हिंकारे ब्रह्मेतदहर्ब्रह्मणैव तद्रूप
प्रतिपद्येतेत्येवं वेदयदेव हिंकारेण प्रतिपद्यताहुः ॥ एषा वै हिंकारो
यो पक्कं निधुनैमिधुनमेव तदुक्तमुखे करोति प्रजात्यै प्रजयते प्र

जयापशुभिर्ये एवं वेदयदेव हिंकारेण प्रतिपद्यताहुः ॥ यथावा अभि
रेवं ब्रह्मणो हिंकारो यदे किं चाभियाभिति तत्सत्यभ्येवेन तृणत्रिय
यं कामं कामयते हिंकारेण भ्येवेन तृणत्रिय एवं वेदयदेव हिंका
रेण प्रतिपद्यताहुः ॥ वाचोवा एषा व्यावृत्तिर्दैव्यै च मानुष्यै च यद्दि
कारः स यद्दि कृत्य प्रतिपद्यते वाचमेव तद्वावर्तयति देवी च मानु
षी च ॥ ७ ॥ तदाहुः कैतस्याहुः प्रतिपदिति मनश्च वाक्चेति ब्रूयात्स
र्वं न्यस्मिन्कामाश्रिताः सर्वानन्याकामां दुहे मनसि वै सर्वकामाश्रि
ता मनसा हि सर्वा न्कामा ध्यायति सर्वं हास्मिन्कामाः श्रयंते य एवं
वेदवाग्वै सर्वान्कामां दुहे वाचा हि सर्वान्कामान् वदति सर्वान्हास्मि

आर०
१०

कामान्वायुहेयगववेदतदाहुर्नैतदहर्कचानयजुषानसाम्नाप्रत्यक्षा
त्यतिपद्येतेनर्चोनयजुषानसाम्नादयादिति तदेताएवव्याहतीः पुर
स्ताज्जपेद्भुवस्वरित्येतावावव्याहृतयुद्धमेवयोवेदाभूरित्येव
ज्वेदोभुवदितियजुर्वेदः स्वरितिसामवेदस्तन्नर्चोनयजुषानसाम्ना
प्रत्यक्षात्यतिपद्येतेनर्चोनयजुषानसाम्नाएति॥ १०॥ तदिति प्रति
पद्येतेतन्नदिति वा अन्नमन्नमेवतदभिप्रतिपद्येते एतोवावप्रजाप
तिः प्रथमोवाचं व्याहरं देकाक्षरद्व्यक्षरं ततेति तातेति तथैवैत
त्कुमारः प्रथमवादीवाचं व्याहरं त्येकाक्षरद्व्यक्षरं ततेति तातेति
तथैवतन्नतवत्यावाचाप्रतिप्रतिपद्येतेतदुक्तम्विणा बृहस्पते प्र

१०

यमेवाचो अग्रमित्येतध्येवप्रथमंवाचो अग्रं यत्पैरतनामधेयं
रधाना इति वाचाहिनामधेयानि धीयते यदेवांश्रेष्ठ्यदरिप्रमा
सीदित्येतध्येवश्रेष्ठमेतदरिप्रैरेणातदेवांनिहितेगुहाधिरिता
दमुहगुहाध्यात्ममिमादेवता अदउआविरधिदेवतमित्येतन्नदु
क्तंभवति॥ ११॥ तदिदामभुवनेषु ज्येष्ठमिति प्रतिपद्येते एतद्वाव
भुवनेषु ज्येष्ठं यतो जज्ञउग्रस्त्वेषन्मगादत्यतो ह्येषजातउग्रस्त्वे
षन्मगाः सद्योजज्ञानो निरिणातिशत्रूनि तिसद्यो ह्येषजातः पाप्मा
नमपाहता नु विश्वेमदत्यमा इति भूतानि वैविश्वऊमास्तएनम
नुमदत्युदगादुदगादिति वा रधानः शवसाभूर्यजा इत्येषवेवा

यं

आर०
११

वृथानः शवसाभर्यो जाः शत्रुर्दासाय भिय सं दधातीति सर्वे ह्येतस्मा
हीभार्या व्यनञ्च व्यनञ्च सस्त्री नित्यञ्च प्राणियञ्चा प्राणकमित्येव तदा
हं संतेन वंत प्रभतामदेषि नितव सर्ववश इत्येव तदा हं लेक तु मषि वं
जंति विश्व इति त्वयीमानि सर्वाणि भूतानि सर्वाणि मनांसि सर्वे क
तवोपि वं जंतीत्येव तदा हं द्विर्द्विर्देते त्रिर्जवंत्युमा इति द्वौ वै संतौ मि
थुनौ प्रजायेत प्रजात्ये प्रजायते प्रजया पशु भिर्य एवं वेद स्वादोः
स्वादीयः स्वादुना सृजा समिति मिथुनं वै स्वादु प्रजा स्वादु मिथुनेनै
व तत्प्रजा सं सृजं स्वदः सुमधु मधुना क्षियो धीरिति मिथुनं वै मधु
प्रजामधु मिथुनेनैव तत्प्रजामभियुध्यति तदुक्तं मणिखां य

११

त्रनेतन्वामैरयतेत्यस्यां शारीर्यामिमांछं दोमयीमित्येव तदा हा
थो न नूरेव तन्वो अस्तु मे षजमित्यस्यै शारीर्या इयं छंदो मयीत्ये
व तदा हं तस्यै यान्यष्टावक्षराणि सागायत्रीयान्येकादशसात्रि
साष्टप्यानि द्वादश जगत्या यानि दशसाविराट् दशिन्येषु त्रिपु
छंदः सुप्रतिष्ठिता पुरुष इति अक्षरं स उ विराज्येता निवाव सर्वाणि
छंदांसि यान्येता नि विराट् चतुर्था न्येव मुहं वै वं विदुष एतदहं स
र्वं छंदोभिः प्रतिपन्नं भवति ॥ १॥ तान देन विहरति पुरुषो वेन दे
स्य स्मात्पुरुषो वरं न्म सर्वः सन्नदती वं न देव ओदतीनामितीति आ
पो वा ओदत्यो या दिव्या स्ताहीदं सर्वं मुदं त्यापो वा ओदत्यो यामुख्या

स्ताहीदंसर्वमन्नाद्यमुदंतिनदं यो युवतीनामिती॥ आपो वाव
यो युवत्यो या अंतरिक्ष्यास्ताहिपोऽभूयंत इवापो वाव यो युवत्यो
पास्वेदं तैताहि सरीस्वयंत इव पतिवो अघ्नानामिती॥ आपो
वा अघ्नयाया अग्नेर्धूमो ज्ञायंत आपो वा अघ्नयायाः शिश्रात्यस्
ज्यंत धेनूनामिषु ध्यसीती॥ आपो वाव धेनवस्ताहीदंसर्वंधिन्
तीषु ध्यसीतियदा हंप तीषसीत्येव तदा हं त्रिष्टुभं चानुष्टुभं च वि
हरति वृषा वै त्रिष्टुभ्यो चानुष्टुभं च विप्रमियुनंतस्मादपि पुरुषो जायां
वित्वा कृत्स्नतरमिवात्मानं मन्यते तास्त्रिः प्रथमया पंचविंशतिर्भ
वेति पंचविंश आत्मा पंचविंशः प्रजापतिर्दशहस्या अंगुल्योद

शपाद्याद्वा ऊरुहो बाहू आत्मैव पंचविंशस्त्रिमिममात्मानं पंचविं
शं संस्कुरुते यो पंचविंश वा एतदहं पंचविंश एतस्या द्रुक्त्वोर्मस्त
त्समेन समं प्रतिपद्यते तस्माद्देवपंचविंशतिर्भवेति॥ १॥ अतदि
ति प्रतिपद्यते तन्नदिति वा अन्नमन्नमेव तदभि प्रतिपद्यते एता
वाव प्रजापति प्रथमां वाचं व्याहरंदेकाक्षरद्व्याक्षरांत तेतिताते
तितथैवैतत्कुमारः प्रथमवाही वाचं व्याहरत्येकाक्षरद्व्याक्षरांत
तेतितातेति तथैव तन्नतवत्या वाचा प्रतिपद्यते तदुक्तं ऋषिणीह
हस्यते प्रथमं वाचो अग्रमित्येतथ्येव प्रथमं वाचो अग्रं यत्सैरतना
मध्ये यदधानादिति वाचा हि नाम धेयानि धीयंतै यदेवांश्चेष्ट्यदरि

आर.
१३

प्रथमासीदित्येतथ्येवञ्चमेतदरिप्रंप्रेणातदेवांनिहितं गुहावि
 रिनीदमुहगुहाध्यात्ममिमादेवताअरउआविरधिदैवतमित्येत
 तदुक्तेभवति॥१५॥ तदिदासभुवनेषु ज्येष्ठमिति प्रतिपद्यतेयदैन्ये
 छंतन्महन्महद्द्रूपसमृद्धमेतस्याङ्गोरूपं तो सुतेकीर्तिमघवन्महि
 त्वेतिमहद्द्रूपसमृद्धमेतस्याङ्गोरूपं भूयद्द्रावधेवीर्यायेति वी
 र्यवद्द्रूपसमृद्धमेतस्याङ्गोरूपं नृणामुत्तानृत्तमंगीर्भिरुक्तेरित्युक्ते
 वाएतेदहंरुक्तेवद्द्रूपसमृद्धमेतस्याङ्गोरूपं न्यूनाक्षरेप्रथमेपदेवि
 हरतिन्यूनेवैरेतः सित्यतेन्यूनेप्राणान्यूनेनाद्यप्रतिष्ठितमेतेषांका
 मानामवरुध्याएतान्कामानवरुधेयएवंबेदेद्देदशाक्षरेभवतउ

१३

भयोरेनाद्ययोरुपास्त्यैयच्चपदचच्चापादकमित्यष्टादशाष्टादशा
 क्षराणिभवंतियानिदशनवप्राणाआत्मैवदशमः सात्मनः संस्कृ
 तिरष्टावष्टाउद्यंतेज्जुतेयद्यत्कामयतेयएवंबेदे॥१५॥ तानदेनवि
 हरतिप्राणोवैनदस्तस्मात्प्राणोनदस्तसर्वः सन्नदतीर्वनदंवओदती
 नामितौ॥३॥ उस्मिगक्षरैर्भवत्यनुष्टुप्पादैरायुर्वाउस्मिन्वागनुष्टु
 प्तदस्मिन्नायुश्चवाचंचदधातितास्त्रिः प्रथमयापंचविंशतिर्भ
 वंतिपंचविंशआत्मापंचविंशः प्रजापति
 शंपाद्योहो
 रेशहस्त्याअंगुल्योऊ
 रुद्वौबाहूआत्मैवपंचविंशस्तमितमात्मानंपंचविंशंसंस्कुरुतेथो

पंचविंशवा एतदहः पंचविंश एतस्याङ्गस्तोमस्तत्समेन समे प्रति
पद्यते तस्मादेव पंचविंशतिर्भवतीत्यध्यात्मं पंचविंशे तथा धिदै
वतैश्चक्षुः श्रोत्रं मनो वाक्प्राणस्तारताः पंचदेवता इमे विष्टाः पुरु
षं पंचो है वै ता देवता अयं विष्टः पुरुषः सोत्रालोमभ्य आनखेभ्यः
सर्वः सांग आयते तस्मात्सर्वाणि भूतान्यापि पीलिकाभ्य आप्ता
येव जायते तदुक्तं ऋषिणा सहस्रधा पंचदशान्युक्तेति पंचदिदृश
तो भवन्ति यावद्यावा एथि वीतावस्ति दिक्षि यावती वैद्यावा एथि
वीतावानात्मा सहस्रधा महिमानः सहस्रमित्युक्त्वा न्येव तदनुम
दति मह्यति यावद्भूय विष्ठितं तावती वा गिति यत्र रुक्च ब्रह्म

तद्वाग्यत्रवावाक्त्वा ब्रह्मेत्येतत्तदुक्तं नवत्यैषावा एषा सूक्तानां
नवचं प्रथमं नववै प्राणाः प्राणानां कुष्ठैष चं भवति षड्वाकृत
वक्त्रनामाश्चैष पंचचं भवति पंचपदा पंडितैः पंक्तिर्वा अन्तमस्त्र
द्यस्यावरुध्यैत्युच्यते भवति त्रयोवा इमे त्रिरतो लोका एषा मेव लो
कानामभिजित्यैता अभिसंपद्यन्ते ब्रह्मती छंदो मृतं देव लोकं मे षत्रा
त्मेव मुहै वै वै विदेत यैव संपदामृतमेवात्मानं भिसंभवति संभव
ति ॥ १६ ॥ इत्यारण्यके तृतीयोऽध्यायः ॥ अथ सूददोहाः प्राणे
वै सूददोहाः प्राणेन पर्वाणि संदधात्यथा तो ग्रीवास्ता आचक्षते
यथा छंदसमुद्भिद् इत्यथ सूददोहाः प्राणे वै सूददोहाः प्राणेन प

वर्णिसंदधात्यथा

तः शि

रस्तज्ञायत्रीषुभवत्यग्रं वै छंदसां गायत्र्यग्रं गानां शिरं स्तरं कव
तीषुभवत्यग्निर्वा अर्कस्तानव भवंति नवकपालं वै शिरं दशमी
शंसति त्वक्केशादुत्पेव सा भवत्यथोस्तोमातिशंसनाया एवैतौ
त्रिरश्च स्तोमौ भवतो गायत्रं च छंद एतयोर्वै स्तोम छंदसोः प्रजा
तिमनु सर्वमिदं प्रजापतेयदिदं किंच प्रजात्यै प्रजायते प्रजयाप
शुभिर्य एवं वेदाय सूददोहाः प्राणो वै सूददोहाः प्राणेन पर्वणि
संदधात्यथा तोविजवस्ताविराजो भवंति तस्मात्पुरुषः पुरुषमा
हं विवा अस्मात्पुराजं सिं ग्रीवा वै धारयसीति स्तभमानं वायदा

१५

दुताः संवाहूतमाः सत्योन्नतमां प्रत्यच्यंते न्हि विराजेन मुवीर्यम
थ सूददोहाः प्राणो वै सूददोहाः प्राणेन पर्वणि संदधाति १७
अथातो दक्षिणः पक्षः सोमलोकः सोममग्निः सावाक्त्तद्वयंतरं स
वसिष्ठस्तच्छतं तानि षड्वीर्याणि भवंति संपात एव कामानामभ्याः
त्यै प्रतिष्ठित्या अन्नाद्याय पंक्तिरथ सूददोहाः प्राणो वै सूददोहाः
प्राणेन पर्वणि संदधात्यथा तउत्तरः पक्षः सोमलोकः सोसावा
दित्यस्तन्यनस्तद्वहत्सभरद्वाजस्तच्छतं तानि षड्वीर्याणि भवंति
संपात एव कामानामभ्यात्यै प्रतिष्ठित्या अन्नाद्याय पंक्तिस्ता
ज्जातिरिक्तौ भवतो रषावै बृह घोषारथं तरं मतिरिक्तैव पुंसो

न्यूनं स्त्रियैतस्मादनातिरिक्तौ भवतो यो एकेन द्वैपत्रेण सुप
र्णः स्योत्तरः पक्षो यो ज्योस्तस्मादेकमर्चोत्तरः पक्षो भूयान्भवत्य
थसूददोहाः प्राणो वै सूददोहाः प्राणेन पर्वाणि संदधात्यथातः पुच्छं
ता एकविंशतिर्द्विपदा भवत्येकविंशतिर्ह्येव प्रत्येचिसुपर्णस्य प
ञ्चाणि भवत्यथो एकविंशो वै स्तोमानां प्रतिष्ठा प्रतिष्ठा पुच्छं वयसां द्वा
विंशतिं सति प्रतिष्ठयोरेव तद्रूपं क्रियते तस्मात्सर्वाणि वयांसि पु
च्छेन प्रतिनिष्ठंति पुच्छेनैव प्रतिष्ठा योत्यतेति प्रतिष्ठा हि पुच्छं स एष
द्वाभ्यां दशिनीभ्यां विराड्ग्रामनयोर्द्वाविंशोर्द्विपदयो रयं पुरुषः
प्रतिष्ठितस्तस्य यत्सुपर्णरूपं तदस्य कामानामभ्याश्यां अथ यसु

रुषरूपं तदस्य श्रियेयशसेनाद्यायापचित्या अथ सूददोहा अ
थ धाया यसूददोहा वृषा वै सूददोहा योषा धाया तदुभयतः सूद
दोहा धाया परिशंसति तस्माद्वयोरेतः सिक्तं सदेकतामेवाप्येति
योषामेवाभ्यत आजानाहियोषातः प्रजाना तस्मादेनामत्रशंसति
१८ गायत्री तृचा शीतिंशं संत्ययं वै लोको गायत्री तृचा शीतिर्य
देवास्मि लोके यशो यन्महो यन्मिथुनं यदन्नाद्यं मापचितिस्तदश्च वै
तदा प्रवर्तानि तदवर्णधैतन्मे सदित्यथ सूददोहाः प्राणो वै सूददोहाः
प्राणेनेमं लोके संतनोति बार्हती तृचा शीतिंशं संत्यतरिक्षलोको वै वा
हती तृचा शीतिर्यदेवा तरिक्षलोके यशो यन्महो यन्मिथुनं यदन्ना

आर०
१७

यदेवानांदैव

द्यंया षचि तिस्रदश्रवैतदा अत्रानि॥ तदवरुणधैतमे सदित्यय
सूदरोहाः प्राणो वै सूदरोहाः प्राणेनांतरिक्षलो कंसंतनो लो सिंही
तचाशीतिं शंसत्यसौ वै लोको द्यौ रौ सिंही तचाशीतिर्यदेवामुष्मि
लोके यशो यन्महो यन्मिथुने यदन्नाद्यं पापचितिं त
दश्रवैतदा प्रवानि तदवरुणधैतमे सदित्यय सूदरोहाः प्राणो वै
सूदरोहाः प्राणेनामुं लो कंसंतनो तिसंतनोति॥ १८॥ इति प्रथमा
रण्यके चतुर्थोऽध्यायः॥ ॥ वशं शंसति वशे मइदं सर्वं मसदिति
ता एकविंशतिर्भवत्येकविंशतिर्हि ता अंतरुदरे विहृतयो यो ए
कविंशो वै स्तोमानां प्रतिष्ठा प्रतिष्ठोदरमन्नाद्यानां ता विच्छंदसो

१७

भवंति विश्वद्रुमिव वा अंतस्थ मणी य इव च स्खची य इव चंताः प्राण
वच्छंदस्कारं यथोपपादं शंसति यथोपपादमिव वा अंतस्थं द्रुसी
य इव च द्राघी य इव चाथ सूदरोहाः प्राणो वै सूदरोहाः प्राणेन पर्व
णि संदधाति तामत्रोत्तरजतिं दादश कृतः शस्त्राद्वादश विधा वा इ
मे प्राणाः सप्तशीर्षण्या द्वौ स्तन्यौ त्रयो वां चोत्रवै प्राणा अग्र्यं ते त्र
संस्क्रियं ते तस्मादेनामत्रोत्तरजतीं द्राग्नी युवं सुनर्दयै द्राग्ना ऊरु
उर्व छी वै प्रतिष्ठेताः षट्परा भवंति प्रतिष्ठाया एव हि प्रतिष्ठो वै उरु
षां श्रुतुष्या राः पशवो यजमानमेव तदि प्रतिष्ठं चतुष्पात्पुपुषुषु
तिष्ठापयति द्वितीया सप्तपरा भवंति तां गायत्री चानुष्टुभं च करोति

ब्रह्मवैगायत्री वागनुष्टुप् ब्रह्मणैव तद्वाचं सं दधाति त्रिष्टुभं त
तः शंसति वीर्यं वै त्रिष्टुप् वीर्यं तैव तत्संश्रुत्परिगच्छति तस्मात्स
वो वीर्यं मनूयति संतर्द्वीर्यं तं चैवाभ्युत्थानं च ॥ २५ ॥ प्रवोमहे मे दमा
नायां धसद्वैत्यं दे नि चैव न्ये नि वि दे रधाति प्रत्यक्षा ध्ये व तदात्म
न्वीर्यं धत्ते ता स्त्रिष्टुप् जगत्या भवेति तदा दुरय कस्मात्त्रिष्टुप् जग
तीषु नि वि दे रधा तीति न ह वा एतस्या द्रु एकं छंदो नि वि दे रा धार न
वि द्या चेति तस्मात्त्रिष्टुप् जगतीषु नि वि दे रधा ति तदेतदहस्त्रि नि वि
क्तं विद्या दशो नि वि द्वा त्सि वि द्या नि वि नि वि दे व नि वि दे व मे नं त्रि नि वि
क्तं विद्या दय सृक्ते वने न वा योन्य धा यि चा क न्यो जा त एव प्राथमो म

प

नस्मानिति तयोरस्य न्ने समस्य यदसन्मनीषा इत्यन्नाद्य स्यावसु
ध्या अथावयनमेते अंतरेणो द्वातीनां त्रिष्टुप् जगतीनां च
हती संपन्नानां यावती रावपंतं तावं त्पुर्ध्वमायुषो वर्षाणि जीवंत्ये
ते न ह वै वाक्मैनायुराप्यते प्रजां मे पशवो र्जयंति तिले व स तनीय
मनु शंसति ताक्ष्यं शंसति स्वस्य यनं वै ताक्ष्यः स्वस्तिताये स्वस्य
यनमेव तत्कुरुत एकपदांशं सत्ये कधे दं सर्वमसानीत्यथो सर्वो छ
दस्कृतिमा प्रवानीतींद्र विश्वा अवीरुधं निति पदानुषंगात्ताः सप्ता
नुषजति सप्त वै शीर्षन्प्राणाः शीर्षन्नेव तत्प्राणां दधात्यष्टमी नानुष
जति वागष्टमी नेमे वाक्प्राणैरनुषक्ता सदि तितस्मादुसा वाक् स

आ०
१६

मानायतनां प्राणैः सत्यनुषक्ताविराजः शंसत्यनेनैविराजो ना
द्यस्यावरुध्यैवासिष्ठेन परिदधाति वसिष्ठो सानीत्येष स्तोमो म
हउग्राय वाहइति महद्वत्या रूपसमृद्धया धुरीवात्यो न वा जयं
न धायीत्यं तो वै धूरं त एत दहरे तस्याहो रूपमिंद्रत्वाय मर्क
ई देवसूनामित्यर्कवत्या रूपसमृद्धया दिवी वद्या मधिनः श्रो
मंतं धादुतियत्र हक्कच ब्रह्मण्या वा गुच्यते तद्वा स्य कीर्तिर्भव
तियत्रैवं विद्वानेतया परिदधाति तस्मा देवं विद्वानेतयेव परि
दध्यात् ॥ २१ ॥ तत्सवितुर्वृणी महेद्या नो देव सवितरिति वैश्व
देवस्य प्रतिपदनु च रावे काहिकौ रूपसमृद्धौ बहुवा एतस्मिन् १६

हनि किंच किंच वारणं क्रियते शांत्या एव शांतिर्वै प्रतिष्ठे काहः शा
त्या मेव तत्प्रतिष्ठाया मंततः प्रतिष्ठंति प्रतितिष्ठ तिय एव वेदयेवं
चैवं विद्वानेतद्वा तां शंसति तद्देवस्य सवितुर्वार्यं महदिति सावि
त्रं मंतो वै महदंत एत दहरे तस्याहो रूपं कतरा पूर्वा कतरा योरि
ति द्यावा एथि र्यं समानो दर्कं समानो दर्कं वा एत दहरे तस्याहो
रूपं मनश्चो ज्ञातो अनभीशुरु इत्यार्जवं रथस्त्रिचक्र इतियदे
तत्रिर्वै तदंतो वै त्रिवदंत एत दहरे तस्याहो रूपं मस्य वामस्य पति
तस्य होतुरिति वैश्वदेवं बहु रूपं बहु रूपं वा एत दहरे तस्याहो रूपं
गौरी ममाय सलिलानि तक्षत्यैतीर्ते दंतमानो भद्राः क्रतवो यतु

परा

कथ्य

विश्वतइतिवैश्वदेवंनिविद्धानमैकाहिकंरूपसम्पदं बहुवा एत
स्मीन्नहनि किंच किंचवारणं क्रीयते शांत्या एव शांतिवै प्रतिष्ठो
कहः शांत्यामेव तत्प्रतिष्ठायां ततः प्रतिष्ठितं य एवं वेदेषां नै प्रतिष्ठति
वंविद्धानेतद्दोतांसेतिवैश्वानरायधिषणाम्तावृधइत्याग्निमा
रुतस्यप्रतिष्ठदंतोवैधिषणं त एतदहरेतस्याङ्गो रूपं प्रयज्यवो
मरुतोभ्राजदृष्टयइतिमारुतं समानोदकं समानोदकं वा एतद
हरेतस्याङ्गो रूपं जातवेदसे सुनवामसोममिति जातवेदस्यां पुर
स्तात्सूक्तस्य शांतिं स्वस्त्ययनं वै जातवेदस्यां स्वस्तितायै स्वस्त्य
यनमेव तत्करुत इमं स्तोममर्हते जातवेदस इति जातवेदस्य स २०

मानोदकं समानोदकं वा एतदहरेतस्याङ्गो रूपं मङ्गो रूपं ॥ २२ ॥
॥ इति प्रथमनारण्यके पंचमोऽध्यायः ॥ ॥ इति प्रथमनारण्य
कं समाप्तं एष पंथा एतत्कर्म तत्सवितुर्दृणीमहे द्या नो देव
सवितरिति प्रवोमहे मंदमाना योधस इति वशं शंति गी
यत्री त्वाशीतिं शंसति अथातो दक्षिणपक्षः अथ सूदरो
हाः तान देन विहरति प्राणो वै नदः तदिदा स भुवनेषु ज्येष्ठमि
ति प्रतिपद्यते यद्वै ज्येष्ठं तदिति प्रतिपद्यते तान देन विहरति
पुरुषो वै नदः तदिदा स भुवनेषु ज्येष्ठमिति प्रतिपद्यते एतद्वा
व भुवनेषु ज्येष्ठं तदिति प्रतिपद्यते तदाहुः कैवस्याङ्गः प्रति

पदेति हिंकारेणैवदहःप्रतिपद्येतेत्याहुः अरन्निमात्रउपरिभू
मेःप्रेखस्यादित्याहुः तदाहुःकिंप्रेखस्यप्रेखत्वमिति अससु
मेजरितःसाभिवेगःसत्यधृतमितिशंसति आत्मारथ्ययो
तये वायवायाहिदर्शित गायत्रंउगंकुर्यादित्याहुः अग्निनरो
दीवितिभिररण्योरित्नाद्यकामः अथमहाव्रतं अथमहा
व्रतंचत्वारि आत्मारथंचत्वारि हिंकारेणैव अथसदोह
स्त्रयः वंशत्रयः अथमहाव्रतंप्रथमतदितिप्रवोमहेहै एषप
थाएतत्कर्म्मतद्ब्रह्मैतत्सत्येतस्यान्प्रमाद्येत्तन्नात्नीयानह्यत्याय
नूर्वेयेत्यायंस्तेपराबभूवुस्तदुक्तमपिणापुजाहतिस्त्रोअत्यायं

न्या मीयु न्या॥ अर्कमभितो

विविश्रदहदूतस्त्रोभुवनेष्वंतःपवमानोहरितआविवेशेतिप्रजाह
तिस्त्रोअत्यायमीयुरितियावैतादृमाःप्रजास्तिस्त्रोअत्यायमायंस्त
नीमानिवयांसिवेगावगधाश्चैरपाहान्यन्याअर्कमभितोविविश्रद्
तितादृमाःप्रजाअर्कमभितोनिविष्टादृममेवाग्निंरुहदूतस्त्रोभुवने
ष्वंतरित्यदउएवरुहद्वुवनेष्वंतरसावादित्यःपवमानोहरितआवि
वेशेतिवायुरेवपवमानोदिशोहरितआविष्ट॥१॥उक्कमुक्कमि
तिवैप्रजावदंतितदिदमेवोक्कमियमेवएथिवीतोहीदंसर्वमुज्जि
ष्ठतियदिदंकिंचेतस्याग्निर्कोन्नमशीतयोन्ननहीदंसर्वमश्रुतंत
रिक्षमेवोक्कमंतरिक्षंवाअनुपतंत्यंतरिक्षमनुधावयंतितस्य

वायुरर्कोऽनमशीतयोऽनेन हीदं सर्वमश्नुते सावेव द्यौरुक्लममुतः प्र
दानाद्हीदं सर्वमुत्तिष्ठति यदिदं किंच तस्या सा वा दित्योर्कोऽनमशीतयो
नेन हीदं सर्वमश्नुत इत्यधिदैवतमथाध्यात्मं पुरुष एवोक्लमयमे
व महान्प्रजापतिरहमुक्थमस्मीति विद्यात्तस्य मुखमेवोक्थं यथा
पृथिवी तथा तस्य वागर्कोऽनमशीतयोऽनेन हीदं सर्वमश्नुते नासिके
एवोक्थं यथा तस्मिन् तथा तस्य प्राणोर्कोऽनमशीतयोऽनेन हीदं सर्व
मश्नुते तदेतद्ब्रह्मस्य विष्टपं यदेतं नासिकायै विनतमिव ललाटमेव
व्यं यथा द्यौस्तथा तस्य चक्षुरर्कोऽनमशीतयोऽनेन हीदं सर्वमश्नुते
समानमशीतयोऽध्यात्मं चाधिदैवतं चानमेवाऽनेन हीमानि सर्वाणि

भूतानि समनंती ३ अनेने मंलो कं यत्तस्य नेनामुं तस्मात्समानमशी
तयोऽध्यात्मं चाधिदैवतं चानमेव तदिदं मन्नादमित्युमेव पृथिवी तो
हीदं सर्वमुत्तिष्ठति यदिदं किंच यद्वा किंचेदं प्रेता इति तदसौ सर्वम
नियदुकिंचातः प्रैती ३ तदियं सर्वमन्निसेयमित्याद्या अत्राहवा आ
द्यो भवति न तस्य शेषो नाद्याद्यद्देनं नाद्यु ॥ २ ॥ अथातोरेतसः सृष्टिः
प्रजापते तोरेदं दिवानोरेतो वर्षे वर्षस्यरेतः ओषधयः ओषधीनोरेतो
नर्मस्यरेतोरेतोरेतसोरेतः प्रजाः प्रजानोरेतो हृदयं हृदयस्यरेतोम
नो मनसोरेतो वाग्वाचोरेतः कर्म ॥ तदिदं कर्म कृतमयं पुरुषो ब्रह्मणो
लो कः स इरामयो यद्हीरामयस्तस्मादिरमयो हिरमयो हवा अमु

आर०
२३

धि-लोके संभवति हिरण्यमयः सर्वेभ्यो भूतेभ्यो ददशो य एव वेदः ॥ ३ ॥
तं प्रपदाभ्यां प्रापद्यतं ब्रह्मे मं पुरुषं यत्प्रपदाभ्यां प्रापद्यतं ब्रह्मे मं
पुरुषं तस्मात्प्रपदे तस्मात्प्रपदे इत्या चक्षते शफाः खुरा इत्यन्येषां
श्रुतां तदूर्ध्वमुदसर्पिता ऊरून्भवतामुरुर्गृहीत्य ब्रवीतैतदुरमणी
भवदुर्व्वेव मे कुर्वित्य ब्रवीतैतदुरो भवदुदरं ब्रह्मेति शार्क्यश्या उपान
ते हृदयं ब्रह्मेत्यारुणयो ब्रह्माहैवता ऊर्ध्वं त्वेवोदसर्पित छिरोऽश्र
तं यच्छिरोऽश्रयत तच्छिरो भवत छिरसः शिरस्त्वं ता एताः शीर्षा द्विभ्यः श्रि
तांश्चक्षुः श्रोत्रं मनो वाक्प्राणः श्रयं ते स्मिं द्विभ्यो य एव मे तच्छिरसः
शिरस्त्वं वेदता अहिंसता हमुक्त्वं मस्य हमुक्थ्य मस्मीति ता अभ्रुवन्हं २३

तास्माच्छरीरादुक्त्वा मामंतद्यस्मिन्न उक्त्वा तदंशरीरं पत्यति तदुक्थं
भविष्यतीति वागुदक्रामदवदं न श्रमिबं नास्ते वंचशुरुदक्रामदप
श्यन्न श्रमिबं नास्ते वंचोत्रमुदक्रामदशृण्वन्न श्रमिबं नास्ते वंच
मन उदक्रामन्नीलित इवा श्रमिबं नास्ते वंचप्राण उदक्रामत त्प्राण
उक्त्वा ते पद्यतं तदशीर्यता शरीरं तै ३ तच्छरीरमभवत्तच्छरीरस्य श
रीरत्वं शीर्यते हवा अस्य द्विभ्यामाभ्रात्पत्यः परास्य द्विभ्यामा
भ्रात्पत्यो भवति य एव वेदता अहिंसते वा हमुक्त्वं मस्य हमुक्थ्य म
स्मीति ता अभ्रुवन्हं तेदं पुनः शरीरं प्रविशामंतद्यस्मिन्नः प्रपुन इ
दं शरीरमुत्थास्यति तदुक्त्वं भविष्यतीति वाक्प्राविशदशयद्वे

चक्षुः प्राविशदशयदेवं श्रोत्रं प्राविशदशयदेवं मनः प्राविशदश
यदेवं प्राणः प्राविशत्तत्प्राणोपपन्न उदतिष्ठत्तदुक्त्यमभवत्तदेतदुक्त्य
प्राण एव प्राण उक्तमित्येव विद्या तदेवा ब्रुवन्त्वमुक्तं मसित्वमि
दं सर्वं मसितववयं स्मस्त्वमस्माकमसीति तद्वयेतद्विलोके त्व
मस्माकं तवस्मसीति ॥ ४ ॥ तदेवाः प्राणयेतसंप्रणीतः प्रातायत
प्रातायीतीति तत्प्रातरभवत्समागादितेति ॥ ५ ॥ तत्सायमभवत्तदहरेव
प्राणो रात्रिरपानो वागग्निश्चक्षुरसावादित्यं श्वेद्रामानो दिशः श्रो
त्रं स एष प्रहिता संयोगो ध्यात्स्वमिमा देवता अदृश आ विरधिदैव
तमित्येतत्तदुक्तं भवत्येतदस्मै तद्विद्वानाहं हिरण्यदन्वै हो नत

स्य श्रेयं मद्यं न दद्युरिति प्रहितां वा अहमध्यात्मं संयोगं निवि
ष्टं वेदेतद्वेदेन शानानिहवा अस्मै भूतानि वलिहरं तिय एवं
वेदं तत्सत्यं सति प्राणस्तीत्यन्नेयमित्यसावादित्यं सत्तदेत
त्त्रिवृत्त्रिवृदिवै चक्षुः शुकं कृष्णं कनीनिकेति सयदिहवा अपि
मृषावदति सत्यं हेवा स्यादितं भवति य एव मेतत्सत्यस्य सत्य
त्वे वेद ॥ ५ ॥ तस्य वाक्तेति निर्मानि दामानि तदस्य देवा चा तं त्या
नामभिर्दामभिः सर्वं सितं सर्वं हीदं नामानि असर्वं वाचा भिवद
ति वहेति हवा एतं तं तिसंबद्वाय एवं वेदं तस्यो क्षिप्तो मानि त्वगा
यत्री त्रिष्टुप्मांसमनुष्टुप्ता वा न्यस्थि जगती पंडुर्मज्जा प्राणो ह

हतीसच्छंदोभिश्छंदोयच्छंदोभिश्छंदं नस्तस्माच्छंदं सीत्याच
क्षतेच्छादयंतिहवा एनच्छंदं सिपापात्कर्मणोयस्यां कस्यांचि
दिशिकामयतेय एवमेतच्छंदं दसं दस्त्ववेदं तदुक्तं ऋषिणा प
थ्यगो पामित्येष वै गोपा एष हीदं सर्वं गोपायत्यनिपद्यमान
मिति न ह्येष कदाचन संविशत्याच पराचपथिभिश्चरंतमित्या
च ह्येष पराचपथिभिश्चरति ससध्रीचीः सविषूचीर्वसान इति
सध्रीचीश्च ह्येष विषूचीश्च वस्तुमा एव दिशं आवरीवर्तिभुव
नेष्वंतरित्येष ह्यंतर्भुवनेषावरीवर्त्यथो आवृता सोवता सोन
कर्तृभिरिति सर्वं हीदं प्राणेनावृतं सोममाकाशः प्राणेन ब्रह्मत्या २५

विष्टस्य सद्यथा यमाकाशः प्राणेन ब्रह्मत्या विष्टश्च एवं सर्वा
णि भूतान्यापि पीलिकाभ्यः प्राणेन ब्रह्मत्या विष्टश्चानीत्येव वि
द्यात् ॥ ६ ॥ अथातो विभूतयोऽस्य पुरुषस्य तस्य वाचा सृष्टौ पृ
थिवी चाग्निश्चास्या मोषधयो जायंते गिरेना स्वदयतीदमाह
रतेदमाहरतेत्येवमेतौ वाचं पितरं परिचरतः पृथिवी चाग्निश्च
यावदनु पृथिवी यावदनु ग्निस्तावानस्य लोको भवति नास्य ता
वल्लोको जीर्यते यावदेतयोर्न जीर्यते पृथिव्याश्चाग्नेश्च य ए
वमेतां वाचो विभूतिं वेदं प्राणेन सृष्टं वं तं रिक्षं च वायुश्चांत
रिक्षं वा अनुचरंतं तं रिक्षमनु शृण्वंति वायुरस्मै पुण्यं गंधं

आ०
२६

मावहस्येवमेतौप्राणपितरंपरिचरतौतरिक्षंचवायुश्चयावदन्तरि-
क्षंयावदनुवायुस्तावानस्यलोकोभवतिनास्यतावल्लोकोजीर्यतेया
वदेतयोर्नजीर्यतेतरिक्षस्यचवायोश्चयएवमेतांप्राणस्यविभूतिं
वेदचक्षुषासृष्टौद्यौश्चादित्यश्चद्यौर्हस्मिदृष्टिमन्त्राद्यंसंप्रयच्छत्या
दित्योस्यज्योतिःप्रकाशंकरेत्येवमेतौचक्षुःपितरंपरिचरतौद्यौश्चा-
दित्यश्चयावदनुद्यौर्यावदन्वादित्यस्तावनस्यलोकोभवतिनास्य
तावल्लोकोजीर्यतेयावदेतयोर्नजीर्यतेदिवश्चादित्यस्यचयएवमे-
तांचक्षुषोविभूतिंवेदश्रोत्रेणसृष्टादिशश्चचंद्रमाश्चदिग्भोदे-
नमायंती३ दिग्भ्योविश्रणोतिचंद्रमाश्चैवपूर्वपक्षापरपक्षा

२६

न्विचिनोतिपुण्यायकर्मणएवमेतेश्रोत्रंपितरंपरिचरंतिदिशश्च-
ंद्रमाश्चयावदनुदिशोयावदनुचंद्रमास्तावानस्यलोकोभवतिनास्य
तावल्लोकोजीर्यतेयावदेतेषानजीर्यतेदिशंचचंद्रमसश्चयएव
मेतांश्रोत्रस्यविभूतिंवेदमनसासृष्टाआपश्चवरुणश्चापोहास्मैश्र-
द्धांसंनमंतेपुण्यायकर्मणवरुणोस्यप्रजाधर्मेणदाधारैवमेतेमन-
पितरंपरिचरंत्यापश्चवरुणश्चयावदन्वापोयावदनुवरुणस्तावा-
नस्यलोकोभवतिनास्यतावल्लोकोजीर्यतेयावदेतेषानजीर्यतेपा-
चवरुणस्यचयएवमेतामनसोविभूतिंवेद७। आपाः३इत्यापइ-
तितदिदमापएवेदंवेमूलमदस्तूलमयंपितेतेपुत्रायत्रहक्चपुत्र

स्य तत्पितृव्यं वापितुस्तदा पुत्रस्येतन्नदुक्तं भवत्येतदस्मैवेतद्विदा
नाहमहिदा स एतेरेय आहं मादेवेभ्योवेदा ओमदेवानेदेतः प्रहाना
ह्येतदतः संभृता इति स एष गिरिश्चक्षुः श्रोत्रमनो वाक्प्राणांस्तैर्ब्रह्म
गिरिरित्याचक्षते गिरिति ह वै द्विषंतं पाप्मानं भ्रातृव्यं परास्य द्विषन्पा
प्मा भ्रातृव्यो भवति य एवं वेद स एषा सुः स एष प्राणः स एष भूतिश्चा
भूतिश्चतं भूतिरिति देवा उपासां चक्रिरेते बभूवुस्तस्माद्वाप्येतर्हि
सुप्तो भूर्भूतित्येव प्रश्नसित्यभूतिरित्यसुरास्तह परा बभूवुर्भवत्या
त्मना परास्य द्विषन्पाप्मा भ्रातृव्यो भवति य एवं वेद स एष मृत्युश्चैवा
मृतं च तदुक्तं मृषिणां पादः प्राडेति स्वधया गृहीत इत्यपानेन ह्ययं य २७

तः प्राणेन परा इ भवत्यमर्त्यो मर्त्येनास्यो निरित्येते न हीदं सर्वं स
यो निर्मर्त्यो निहीमानि शरीराणी ३ ॥ अमृतैषा देवता ता शश्वेता
विष्चीना वियंता न्यन्यं चिकुर्न निचिकुरन्यमिति निचिन्वति
हेवेमानि शरीराणी ३ ॥ अमृतैवैषा देवता ॥ मृतो ह वा अमुष्मि लो
के संभवत्यमृतः सर्वेभ्यो भूतेभ्यो दृशेय एवं वेद य एवं वेद ॥ ८ ॥
इति द्वितीयारण्यके प्रथमोऽध्यायः ॥ ॥ एष इमं लोकं मभ्यार्च्युत्सु
षरूपेण य एष तपति प्राणो वाव तदभ्यार्च्यप्राणो ह्येष य एष तपति
तेशतं वर्षाण्यभ्यार्चनं स्माच्छतं वर्षाणि पुरुषो युषो भवंति तं यच्छ
तं वर्षाण्यभ्यार्चनं स्माच्छतं चिनस्तस्माच्छतं चिन इत्याचक्षत एतमे

वसंतं सद्रुदं सर्वं मध्यतो दधेयदिदं किंच सयदिदं सर्वं मध्य
तो दधेयदिदं किंच तस्मान्माध्यमास्तस्मान्माध्यमा इत्याचक्षत
एतमेव सतं प्राणो वै गृहसोपानो मरुः सयत्प्राणो गृहसोपानो मरु
स्तस्माद्गुप्तमरुस्तस्माद्गुप्तमरु इत्याचक्षत एतमेव सतं तस्येदं वि
श्वमित्रमासीद्यदिदं किंच तद्यदस्येदं विश्वमित्रमासीद्यदिदं कि
ंच तस्माद्विश्वमित्रस्तस्माद्विश्वमित्र इत्याचक्षत एतमेव सतं
तदेवाञ्जुवन्नयं वै नः सर्वेषां वामदन्तितं यदेवाञ्जुवन्नयं वै नः
सर्वेषां वामदन्तितस्माद्दामदेवस्तस्माद्दामदेव इत्याचक्षत एतमे
व सतं सद्रुदं सर्वं पापमोत्राय तयदिदं किंच सयदिदं सर्वं पापमो

त्राय तयदिदं किंच तस्मादत्रयस्तस्मादत्रय इत्याचक्षत एतमेव स
तं ॥ एष उ एव बिभ्रद्वाजः प्रजावैवाजस्ता एष बिभर्ति यद्विभर्ति
तस्माद्भ्राजस्तस्माद्भ्राज इत्याचक्षत एतमेव सतं तदेवाञ्जु
वन्नयं वै नः सर्वेषां वसिष्ठदन्तितं यदेवाञ्जुवन्नयं वै नः सर्वेषां
वसिष्ठदन्तितस्माद्वसिष्ठस्तस्माद्वसिष्ठ इत्याचक्षत एतमेव सतं सद्रुदं
सर्वं मभिप्रागाद्यदिदं किंच सयदिदं सर्वं मभिप्रागाद्यदिदं किंच त
स्मात्प्रगाथास्तस्मात्प्रगाथा इत्याचक्षत एतमेव सतं सद्रुदं सर्वं म
भ्यपवयतयदिदं किंच सयदिदं सर्वं मभ्यपवयतयदिदं किंच त
स्मात्पावमान्यस्तस्मात्पावमान्य इत्याचक्षत एतमेव सतं सोऽब्रवीद

हमिदं सर्वं मसानियच्चक्षुद्रं यच्च महदिति तेक्षुद्रसूक्ताश्चाभव
न्महासूक्ताश्च तस्मात्क्षुद्रसूक्तास्तस्मात्क्षुद्रसूक्ता इत्याचक्षते
एतमेव संतं सूक्तं वृतावोचते तितत्सूक्तमभवत्तस्मात्सूक्तं तस्मा
त्सूक्तमित्याचक्षते एतमेव संतं मेषवा ऋगेष ह्येभ्यः सर्वेभ्यो
भूतेभ्यो र्वतसयदेभ्यः सर्वेभ्यो भूतेभ्यो र्वतं तस्माद्भूतस्माद्भूति
त्याचक्षते एतमेव संतं मेषवा अर्धर्व एष ह्येभ्यः सर्वेभ्यो र्वेभ्यो
र्वतसयदेभ्यः सर्वेभ्यो र्वेभ्यो र्वतं तस्मादर्धर्वस्तस्मादर्धर्व इत्या
चक्षते एतमेव संतं मेषवैषदे मेषहीमानि सर्वाणि भूतानि षादि
सयदिमानि सर्वाणि भूतानि षादि तस्मात्सयदे तस्मात्सदमित्याच

क्षत एतमेव संतं मेषवा अक्षरमेष ह्येभ्यः सर्वेभ्यो भूतेभ्यः क्षरति
नचैनमतिक्षरं तिसयदेभ्यः सर्वेभ्यो भूतेभ्यः क्षरति नचैनमतिक्ष
रं तितस्मादक्षरं तस्मादक्षरमित्याचक्षते एतमेव संतं तावा एताः
सर्वा ऋचः सर्वे वोदाः सर्वे घोषा ए कैव व्याहृतिः प्राण एव प्राण ऋ
च इत्येव विद्यात् ॥ १०॥ विश्वामित्रं ह्ये तदहं शं सिध्यं तं मिद्र उपनिष
ससादं स हानमित्यभिव्याहृत्य बृहती सहस्रं शं संतेनेद्रस्य
प्रियं धामोपेयाय तं मिद्र उवाच ऋषे प्रियं वै मे धामोपागाः सवा ऋ
षे द्वितीयं शं सेति स हानमित्येवाभिव्याहृत्य बृहती सहस्रं शं सं
तेनेद्रस्य प्रियं धामोपेयाय तं मिद्र उवाच ऋषे प्रियं वै मे धामोपा

गाः सवा ऋषेत्तृतीयं शंसेति सहो नमित्येवाभिव्याहृत्य बृहती स
हस्रं शशं सतेनेद्रस्य प्रियं धामो पेयाय तमिंद्रुतवा च ऋषे प्रियं
ये मे धामो पागा वरं ते ददामीति सहो वा च त्वा मे व ज्ञानी यामिति त
मिंद्रुतवा च प्राणो वा अहमस्म्येष प्राणस्त्वप्राणः सर्वाणि भूता
नि प्राणो ह्येष य एष तपति स एते न रूपेण सर्वा दिशो विद्योस्मि
तस्य मे नं मित्रं दक्षिणं तद्देवा मित्रं मे षतपन्ने वा स्मीति हो वा
च ॥ ११ ॥ तद्वा इदं बृहती सहस्रं संपन्नं तस्य यानि व्यंजनानि त
च्छरीरं यो घोषः स आत्मा य ऊष्माणः स प्राण एतद्दस्मै वै तद्दिवा
च सिद्धो व सिद्धो बभूव त एते नाम धेयं लेभ एतदुद्देवं द्रो विश्वा ३०

मित्रा यत्रो वा चैतदुद्देवं द्रो भरद्वाजा यत्रो वा च तस्मात्स तेन बंधु
नायज्ञेषु हयते तद्वा इदं बृहती सहस्रं संपन्नं तस्य वा एतस्य बृह
ती सहस्रस्य संपन्नस्य षट्त्रिंशतमक्षरं एतद्वा सहाणि भवंति
तावंति शतं संवत्सरस्याहं सहाणि भवंति व्यंजनैरेव रात्रीर
मुवंति स्वरैरहानि तद्वा इदं बृहती सहस्रं संपन्नं तस्य वा एतस्य बृ
हती सहस्रस्य संपन्नस्य परस्तात्प्रज्ञामयो देवता मयो ब्रह्म मयो म
तमयः संभूय देवता अथे निय एव वेदं तद्यो हं सो सौ यो सो सो हंत दु
क्कम विणा सूर्य आत्मा जगतस्तत्सु षष्ट्येतदुद्देवो पेक्षे तो पेक्षे तो ॥ १२ ॥
॥ इति द्वितीया रण्य के द्वितीयाध्यायः ॥ ॥ यो ह वा आत्मानं पंच

विधमुक्थं वेदं यस्मादिदं सर्वमुत्तिष्ठति संप्रति विस्वपृथिवी वायुरा
काश आपो ज्योतीषीत्येव वा आत्मोक्थं पंचविधमेतस्माद्दीदं सर्व
मुत्तिष्ठत्येतमेवाप्येत्ययने ह वै समानानां भवति य एवं वेद तस्मिन्यो
नं चानादं च वेदाहास्मिन्नं नादो जायते भवत्यस्यान्नमायश्च पृथिवी
चानं मेतन्मयानि ह्येनानि भवन्ति ज्योतिश्च वायुश्चानादं मेताभ्यां ही
दं सर्वमन्नमत्यावपनमाकाश आकाशे हीदं सर्वं समो यत्तं आवपने
ह वै समानानां भवति य एवं वेद तस्मिन्यो नं चानादं च वेदाहास्मिन्नं
नादो जायते भवत्यस्यान्नमोषधिवनस्पतयो नं प्राणभृतो नादं मो
षधिवनस्पती हि प्राणभृतो दंतिते पां य उज्रयतो दंताः पुरुषस्यानु

विधां विहितस्ते न्नादा अन्नमितरे पशवंस्तस्मात्तदुतरान्यशूनधीव
चरंत्यधीव ह्यनेनादो भवत्यधीव हसमानानां जायते य एवं वेद ॥ १३ ॥
तस्य य आत्मानमा विस्तरां वेदां श्रुते हा विभूर्य ओषधिवनस्पतयो
यच्च किंच प्राणभृतस आत्मानमा विस्तरां वेदौ षधिवनस्पतिषु हिरसो
दृश्यते चित्ते प्राणभृतु प्राणभृतु हे वा विस्तरात्मा ते पुहिरसोऽपि द
श्यते न चित्तमितरेषु पुरुषेस्ते वा विस्तरात्मा सा हि प्रज्ञानेन संपन्न
तमो विज्ञातं वदति विज्ञातं पश्यति वेदश्च स्तनं वेद लोका लोको मर्त्य
नामृतमीशत्येवं संपन्नो येतरेषां पशूनां मशनापि पासे एवाभिवि
ज्ञानं न विज्ञातं वदति न विज्ञातं पश्यति न विदुश्च स्तनं न लोका लोको

मा

तएतावंतोभवन्तियथाप्रज्ञेहि संभवाः ॥१४॥ स एष पुरुषः समुद्रः स
र्वलोकमति यद्वा किंचाश्नुतेत्यनेन मन्यते यद्यं तरिक्षलोकमश्नुते
त्यनेन मन्यते यद्यमुं लोकमश्नुवीतात्येवैनं मन्यते स एष पुरुषः पं
चविधस्तस्य यदुष्मंतज्योतिर्यनिखानि स आकाशे यज्जोहि
तं श्वेत्प्ररितस्ता आपो यच्छरीरं सा एधि वीथिः प्राणः स वायुः स ए
ष वायुः पंचविधः प्राणो पानो व्यान उदानः समानस्ता एता देवताः प्रा
णा पानयोरेव निविष्टाश्चक्षुश्चोत्रं मनो वागिति प्राणस्य द्युन्वपाय
मेता अपियेति स एष वाचश्चित्तस्योत्तरोत्तरिकमो यद्यज्ञः स एष य
ज्ञः पंचविधोऽग्निहोत्रं दर्शपूर्णमासौ चातुर्मास्यानि पशुः सोमः स

एष यज्ञानां संपन्नतमो यत्सोम एतस्मिन्नेताः पंचविधा अधिगम्यं
ते यस्यास्तवनेभ्यः सैकाविधा त्रीणि सवनानि यदूर्ध्वं सा पंचमी ॥
१५॥ यो ह वै यज्ञे यज्ञं वेदाह न्यहर्देवेषु देवमध्यह्नं स सं प्रतिविदेवै
यज्ञे यज्ञो ह न्यहर्देवेषु देवोध्यह्नो यदेतन्महदुक्तं तदेतत्पंचविधं
त्रिवृत्यं च दशं सप्तदशमेकविंशं पंचविंशमिति स्तोमो गायत्रं रथं
तरं वृहद्गद्राज्ञानमिति सामो गायत्र्युस्मिन्वहती त्रिष्टुप् द्विष्टेति
छंदस्तः शिरो दक्षिणः पक्ष उत्तरः पक्षः पुच्छमात्मेत्याख्या नं पंचरुतः
प्रस्तौति पंचरुत उद्गायति पंचरुतः प्रतिहरति पंचरुत उपद्रवति पंच
रुतो निधनमुपयंति तत्स्तोमसहस्रं भवत्येवं ह्येताः पंचविधा अनुश

स्यतेयत्नाकृचाशीतिभ्यः सैकाविधानिस्त्रस्तृचाशीतयोयदूर्ध्वं
सापंचमीतंदेतसहस्रं तसर्वं तानि दशदशेतिवै सर्वमेतावतीहि
संख्या दशदशतस्तच्छतं दशशतानि तत्सहस्रं तत्सर्वं तानि त्रीणि
छंदसि भवन्ति त्रिधा विहिते वा द्वादमन्नमशने पाने खादस्तदेतैरा
प्रोति ॥ १६ ॥ तद्वाददं बृहती सहस्रं संपन्नं तद्वै तदेकं नाना छंदसां
सहस्रं प्रतिजानते किमन्यद्दयामेति त्रिष्टुपसहस्रमेके
जगती सहस्रमेके तुष्टुपसहस्रमेके तदुक्तं ऋषिणा तुष्टुभमनुचर्च
र्जमाणमिदं निचिक्युः कवयो मनीषेति वाचिवै तदैंद्राणां न्यचायेति
त्येतत्तदुक्तं भवति स हे श्वरो यशस्वी कव्याण कीर्तिर्भवितीरीश्वरो

हतुपुरायुषः प्रैतोरिति हस्मा हारुक्त्वा होष आत्मा यद्वा गभिहि प्राणे
न मनसे स्यमानौ वाचानां भवति बृहती मभिसंपादयेत् देषवैरुक्त्वा
आत्मा यद्बृहती सोयमात्मा सर्वतः शरीरैः परिवृतस्तद्यथा यमात्मा
सर्वतः शरीरैः परिवर्तएव मेव बृहती सर्वतश्छंदोभिः परिवृता मध्यं
होषामंगानां मात्मा मध्यं छंदसां बृहती सहेश्वरो यशस्वी कव्याण
कीर्तिर्भवितीरीश्वरो हतुपुरायुषः प्रैतोरिति हस्मा हारुक्त्वा होष आ
त्मा यद्बृहती तस्माद्बृहती मेवाभिसंपादयेत् ॥ १७ ॥ तद्वाददं बृहती स
हस्रं संपन्नं तस्य वा एतस्य बृहती सहस्रस्य संपन्नस्यैकादशानुष्टुभां
शतानि भवन्ति पंचविंशतिश्चानुष्टुभं आत्तैवैभ्यसा कनीयस्तदुक्तं

मृषिणावाचमष्टापरीमहमित्यथैहिचतुरक्षराणि भवन्ति न वस्त्र
क्तिमिति ब्रह्मती संपद्यमाना न वस्त्रात्तत्तत्सृष्टमिति सत्यं वै वाग
वा स्पष्टं द्रास्य रितं च मम इति तद्यदेवैतद्ब्रह्मती सहस्रमनुष्टुपं स
पन्नं भवति तस्मात्तदेन्द्रास्त्राणां ब्रह्मत्येवाचमनुष्टुपं तन्वं सं निर्मि
मीतै स वा एष वाचः परमो विकारो यदेतन्महदुच्यते तदेतत्सं च वि
धं मितममिति स्वरः सत्यान्ते इत्युग्राया कुंभ्या तन्मितं यजुर्निग
रो रथा वाक्कदमितं सामाचोयः कश्चिगेष्टः सस्वरओमिति सत्यं ने
त्यन्तं तदेतत्सुषुं फले वाचो यत्सत्यं सहेष्वरो यशस्वी कव्या
णकीर्तिर्भवितीः पुष्पं हि फले वाचः सत्यं वदत्यथैतन्मूलं वाचो

यदन्तं तद्यथा रक्षत्रा विमूलः शुष्यति स उद्धर्त एव मेवान्ते व
र्दना विमूलमात्मानं करोति स शुष्यति स उद्धर्तं तस्मादन्तं न
वदेद्दयेतत्वेनेन पराग्वा एतद्विक्तमक्षरं यदेतदो ३ मिति तद्यत्किंचो
मित्याहात्रैवास्मै तद्विच्यते स यत्सर्वं मों कुर्याद्विच्यत्तात्मानं सका
मेभ्यो नालं स्यादथैतत्पूर्णमभ्यात्मयन्नेति स यत्सर्वं नेति ब्रूया
त्पापिकास्य कीर्तिर्जीयेत सैनं तत्रैव हन्यात्तस्मात्काल एव दद्या
त्कालेन दद्यात्तत्सत्यान्ते मिथुनी करोति तयोर्मिथुना त्पजाय
ते भूयान्भवति यो वै तां वाचं वेद यस्या एष विकारः स सं प्रति विद
कारो वै सर्वा वाक्स्तौ वा स्पर्शोऽपि भिर्यज्यमाना बह्वी नाना रूपा भव

तित्तस्यैयदुपांशुसप्राणोथयदुच्चैस्तच्छरीरं तस्मात्तन्निरद्वयतिर
द्वयद्वयशरीरं मशरीरोहिप्राणोथयदुच्चैस्तच्छरीरं तस्मात्तदाविरावि
हिंशरीरं ॥ १८ ॥ तद्वा इदं च हती सहस्रं संपन्नं तद्यशः स ईदं सभू
तानामधिपतिः सय एव मेतमिंद्रं भूतानामधिपतिं वेदं विस्वसाहे
वास्माद्धोकात्वेति तिहस्माहं महिदास एरेतयः प्रेत्येंद्रो भूतैषु लो
केषुराजति तदाहुर्यदनेन रूपेणामुलोकमभिसंभवती ॥ ३ ॥ अथ के
न रूपेणे मं लोकमाभवती ॥ तद्यदेतत्त्रिंशं लोहितं नवत्यग्नेस्तद्रू
पंतस्मात्तस्मात्तन्नबीभत्सेताययदेतसुरूपेरेतोभवत्यादित्यस्य
तद्रूपंतस्मात्तस्मान्नबीभत्सेतसोममात्येममात्मानममुष्मा आत्म

ने संप्रयच्छत्यसावात्मानमुमात्मानमिमस्मा आत्मने संप्रयच्छ
ति तावन्योन्यमभिसंभवती ने नाह रूपेणामुलोकमभिसंभव
त्यमुनो रूपेणे मं लोकमाभवति ॥ १८ ॥ तत्रैते श्लोकाः यदक्षरं
पंचविधं समेति युजो युक्ता अभिय संवहंति ॥ सत्यस्य सत्यमनु
यत्रयुज्यते तत्र देवाः सर्व एकं भवन्ति ॥ यदक्षरं दक्षरमेति युक्तं
युजो युक्ता अभिय संवहंति ॥ सत्यस्य सत्यमनुयत्रयुज्यते तत्र
देवाः सर्व एकं भवन्ति ॥ यदा च औमिति यत्र नेति यच्चास्याः क्रूरं य
दुचोल्बलिषु ॥ तद्विष्णुयाकवयो अन्य विंदन्नामायता समतप्यं
छृतेधि ॥ यस्मिन्नामा समतप्यं छृते धितत्र देवाः सर्वयुजो भवन्ति

॥ २ ॥

२०१०७

आर०
३६

। तेन पाप्मानमपहत्य ब्रह्मणा स्वर्गं लोकमप्येति विद्वान्। तेनैवाचा
स्त्रियं ब्रूवन् नैतमस्त्रीपुमान् ब्रूवन् ॥ पुमांसं न ब्रूवं नैनं वदन् वदति कश्च
नः ॥ इति ब्रह्म तत्रागतमहमिति तद्वा इदं ब्रूहती सहस्रं संपन्नैत
स्य वा एतस्य ब्रूहती सहस्रस्य संपन्नस्य षट्त्रिंशत्तमक्षराणां स
हस्राणि भवन्ति तावन्ति पुरुषा युषोऽङ्गं सहस्राणि भवन्ति जीवाक्षरे
णैव जीवाहराप्नोति जीवाङ्गा जीवाक्षरमित्येतन् काममारोद्य देव
रथस्तस्य वागुद्दिश्रोत्रे पक्षसी चक्षुषी युक्ते मनः संग्रहीता तद
यं प्राणो विष्ठति तदुक्तमपि एतां नयातं मनसो जवीयसानि मिष
श्चिज्जवीयसेति जवीयसेति ॥ २० ॥ इति द्वितीयारण्यके तृतीयोऽध्यायः

३६